

Hoorcollege week 2. 07-09-15

Inhoud vragen

Op het moment dat je de vragen af hebt kan je ze controleren aan de hand van de volgende onderdelen:

- Moet deze vraag gesteld worden?
- Is het een duidelijke vraag?
- Is de respondent in staat deze vraag te beantwoorden?
- Is de respondent bereid om deze vraag te beantwoorden?

Om te zorgen dat je data zo valide mogelijk is, is een goede vragenlijst van belang. Formuleer vragen duidelijk. Stel niet meer vragen binnen één vraag. Stuur de respondent niet al binnen de vraag richting een bepaald antwoord. Vragen moeten niet te formeel gesteld worden, gebruik dus informeel taalgebruik. Maak de vragen niet te lang. Vraag iemand niet om een inkomen, dit is te breed en specifiek. Vraag bijvoorbeeld: wat is uw netto inkomen per maand?

Vraag niet naar feiten, want dan zal je bij elke respondent hetzelfde antwoord krijgen en vaak weet men de precieze cijfers niet. Wees er dus zeker van dat respondenten de vraag kunnen beantwoorden. Maak geen gebruik van dubbele ontkenning binnen een vraag, ofwel maak gebruik van positieve vragen.

Er zijn twee manieren om gevoelige vragen te stellen, namelijk:

- “Wat denkt u dat de *algemene opinie* is van de Nederlandse bevolking over het huidige vluchtelingenprobleem?”
- “Wat vinden uw *vrienden* van het huidige vluchtelingenprobleem?”

Positive test strategy: mensen hebben eerder de neiging om te zeggen dat ze het ergens mee eens zijn, omdat ze daar een positiever gevoel bij hebben.

Volgorde van vragen

Maak gebruik van de Funneled (trechter) approach: van algemene vragen naar specifieke vragen.

Groepeer vragen en introduceer elke set vragen, zodat de respondent weet in welke hoek hij of zij moet denken en waar de vragen over gaan. Bijvoorbeeld: “De volgende vragen gaan over het assortiment van Albert Heijn”.

Het uitvoeren van een pilot-test van vragen wordt aanbevolen.

De consequenties van een slechte vragenlijst zijn een slechte meting: onmogelijk om de data te gebruiken en niet valide en dus onbruikbare metingen.

Antwoordmogelijkheden

Hoe kunnen respondenten hun antwoord geven? Grote invloed op (vanwege meetniveaus):

- Data zelf
- Analyse, want het meetniveau bepaalt wat voor analyse technieken je kan gebruiken (en dus de conclusies).

Gesloten vragen lijken soms “open”, maar zijn toch echt gesloten vragen, bijvoorbeeld: ik ben ... jaar oud.

Gesloten vragen:

Simple category scale (ja/nee schaal, nominale data, dus dit is een laag niveau)

Multiple choice multiple response scale: waar heb je je laatste boek gekocht?

- In een boekwinkel
- In een antiekzaak
- Via een webwinkel
- Op een markt
- Anders

De gesloten multiple choice multiple response scale is:

- Wederzijds uitsluitbaar (mutually exclusive) als je één optie kiest, moet je niet ook een ander kunnen kiezen.
- Volledig uitputtend (collectively exhaustive)

Likert schaal; een hoger meetniveau dan de vorige. Aan een antwoord geef je een nummer.

1	2	3	4	5
zeer mee eens	mee eens	onbeslist	mee oneens	zeer mee oneens

Numerieke schaal, je maakt een liniaal met twee uitersten: dit boek is:

makkelijk	1	2	3	4	5	moeilijk
-----------	---	---	---	---	---	----------

Semantic differential schaal, een schaal met alleen woorden en geen getalen, zodat je het antwoord kan aankruisen.

Rankings:

Gepaarde vergelijkingen paired comparisons: welke zou u kiezen?; bijvoorbeeld Heineken of Grolsch.

Ranking scales (geforceerde ranking):

- *Rank order*: order deze merken van 1 (minst aantrekkelijk) tot 5 (meest aantrekkelijke)
- *Constant sum*: je kunt 100 punten verdelen tussen onderstaande merken. Hoe meer punten je toebedeeld aan een merk, hoe aantrekkelijker je dit merk vind.

De "weet ik niet"-optie:

- Gebruik deze optie als je vraagt naar feiten
- Gebruik het niet als je vraagt naar een mening (iedereen heeft wel een mening)

Welke moet je nou kiezen? Kijk in het boek en kies de methode die jij het fijnste vindt en probeer zo min mogelijk te kiezen. Als je telkens wisselt van antwoordschaal, dan ziet het er rommelig uit. Het hangt af van de analyses die je wilt doen en de meetniveaus. Controleer altijd of de vraag en het antwoord past bij je centrale concept.

Steekproef

Steekproef vs. Census

De reden dat je beter een steekproef kan trekken dan de hele populatie (=census) te onderzoeken:

- Lagere kosten
- Betere nauwkeurigheid
- Sneller
- Verwoesting → je wilt niet je hele populatie benadelen, om erachter te komen dat het werkt uiteindelijk helemaal niet werkt

Stappen om te komen tot een steekproef:

1. Populatie: waar je iets over *wilt* zeggen.
2. Sampling frame: waar je iets over *kunt* zeggen. iets kleiner dan de populatie.

3. Vanuit de sampling frame selecteer je een steekproef.

Systematische variantie: is een geobserveerd effect een 'echt' effect of het resultaat van systematische variantie of van de steekproeffout?

Een goede steekproef is *accuraat*: geen systematische afwijking (bias) en *precies*: waarden in de steekproef komen overeen met waarden in een populatie

Probability sampling vs. Non-probability sampling

Probability sampling:

- Gebaseerd op random selection (willekeurige selectie): voor elk element is de kans bekend om gekozen te worden
- Simple random, complex random (systematisch, cluster, gestratificeerd, en dubbel)

Bij *simple random sampling* heeft elk element dezelfde kans om gekozen te worden. De kans om gekozen te worden > 0 . Zoals bijvoorbeeld knikkers uit een vaas halen. Tabel met willekeurige getallen, random number generator.

Maar een simple random sampling is niet makkelijk. Heeft een goede sampling frame nodig die zo dicht mogelijk bij de populatie ligt en is vaak onpraktisch.

Bij een *systematic sampling* wordt elk zoveelste element in de populatie gekozen en het startpunt willekeurig gekozen.

Complex random sampling: gestratificeerde sampling

- Opdelen van de populatie in subgroepen (=strata)
- Statistisch voordeel als de strata groot genoeg zijn: verschillen tussen strata toetsen
- Idealiter: verschillen tussen strata groot, verschil binnen strata klein

Complex random sampling: Cluster steekproef

- Niet individuele elementen in de populatie, maar een cluster van elementen
- Alleen elementen binnen deze clusters worden onderzocht, niet erbuiten

Gestratificeerde steekproef:

- Populatie bestaat uit groepen met verschillende grootte/variantie
- Daarbinnen- als nodig –willekeurige selectie elementen
- Elke groep gerepresenteerd EN dezelfde grootte: *disproportioneel*
- Elke groep gerepresenteerd naar proportie in populatie: *proportioneel*

Cluster steekproef:

- Populatie bestaat uit primaire units (bijv., klassen, teams, locaties, steden)
- Willekeurige selectie clusters
- Daarbinnen - als nodig - willekeurige selectie elementen
- Proportioneel/disproportioneel

Non-probability steekproeven:

Non-probability steekproeven worden niet gebaseerd op willekeurige selectie: niet elk element heeft dezelfde kans om gekozen te worden. Het is subjectiever dan probability sampling. De kans om geselecteerd te worden is onbekend. De verschillende vormen zijn Convenience, Judgment, Quota en Snowball.

Convenience steekproef: respondenten kiezen op basis van wie mee wil doen of wie voor handen is. Het kan echter waardevol zijn om "even snel" een idee te toetsen.

Snowball steekproef: Respondenten verwijzen onderzoeker door naar andere potentiële

respondenten. De voordelen hiervan zijn: niche-situaties en focus groepen.

Steekproefgrootte

Grootte is afhankelijk van:

- variatie in populatie (divers? → dan heb je meer respondenten nodig)
- uitspraken over subgroepen: meer respondenten nodig
- gewenste nauwkeurigheid: hoe meer nauwkeurigheid een onderzoeker wenst, hoe groter de steekproef
- neem grotere steekproef dan gewenst vanwege *non-response*

Non-response kan ook een error, ofwel fout opleveren. Er kunnen verschillen zijn tussen mensen die reageren en mensen die niet reageren. Je moet erachter zien te komen wie niet en wel reageren en waarom?

Non-respons:

- Toevallige non-response: respondenten en non-respondenten verschillen *niet* systematisch op de belangrijke variabelen. Resultaten kunnen een goed beeld geven van de werkelijkheid. Nodig: grotere steekproef.
- Systematisch non-response: respondenten en non-respondenten verschillen systematisch op de belangrijke variabelen. Resultaten kunnen een vertekend beeld geven van de werkelijkheid. Nodig: grotere en betere steekproef.